

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra FRIGJORT (1896)

Citation: Schandorph, Sophus: "Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905", i Schandorph, Sophus: *Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905*, 1904-05, s. 361. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph08-shoot-idm140271715488736/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905

— Jeg foretrækker en Forhandling i Vidners Nærværelse, sagde Kaptejn Hald. De vil formodentlig ikke sige noget, som gør, at jeg maa bede Frøken Alma om at forlade Stuen, siden De er hendes Broder. Og i den Egenskab beder jeg Dem om at tage Plads . . . Der er Hr. praktiserende Læge Ludvig Skov, Husets Ven. Her er altsaa de af Loven fordrede to Vidner til Stede.

Han tog Alma i Haanden og vedblev at holde den, mens Bertel stammende aflagde Beretning om Sagen, hvert Øjeblik suublende over de dannede Talemaader, som han søgte at konstruere. Kaptejn Hald hjalp ham paa Vej med kolde og korte Sætninger, naar han kørte fast.

Da Bertel var færdig, sagde han:

— Med saadant Smuds, som De, højstærede, her har været nødsaget til at rode op i, kan hverken Frøken Alma eller jeg besudle vore Hænder.

Bertel saa ned paa sine, tog straks en Lommekniv op, gav sig til at rense sine Negle og trillede Resultatet mellem Tommel- og Pegefingeren. Han mumlede:

— Men de siger, at min Søster kan stævnes til at møde for Retten inde i København.

— Vi faar at se, sagde Kaptejn Hald og lagde sin Haand let paa Almas Hoved. Skov rakte sin Haand ud mod den, hun havde fri. Hun tog den. Han saa varmt paa hende. Hans Haandtryk og Øjekast blev gengældte. Hun følte sig beskærmet af gode Venner.

Kaptejnen, som havde tiet og grundet et Minuts Tid, i hvilken der var saa stille, at man hørte Summen af en Flues Vinger, rejste sig, bankede paa en Dør og sagde:

— Lille Vilhelmine . . . et Øjeblik!

Gamle Fru Cederhjelm viste sig.

— Kære Vilhelmine . . . blot én Ting, sagde Broderen. Har Frøken Alma ikke fortalt Dig om, at hendes ældste Broder, Grosserer Laurids Knudsen, i sin Tid morede deres afdøde Fader og Frøken Alma med at vise dem, at han kunde eftergøre den Maade, hvorpaa de skrev deres Navne, saa de begge var ude af Stand til at afgøre, om det var deres egenhændige Underskrift eller ikke?

— Jo, sagde Fru Cederhjelm. Ikke sandt, Alma, De fortalte, at De og Deres Familie sad tavse Aftenen igennem, og at Deres ældste Broder underholdt Dem alene ved at vise Dem sin Kunst?